

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Terezy Kučerové v právní věci žalobce: **Mgr. Václav Voříšek**, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2025, č. j. MSK 9344/2025, v řízení o námitce podjatosti JUDr. Miroslavy Honusové, samosoudkyně Krajského soudu v Ostravě, ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 61 A 6/2025,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Honusová **n e n í** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 61 A 6/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Věc je u krajského soudu vedena pod sp. zn. 61 A 6/2025.

[2] V průběhu řízení o žalobě žalobce v podání ze dne 21. 5. 2025 vznesl námitku podjatosti samosoudkyně JUDr. Miroslavy Honusové, které byla výše uvedená věc přidělena k projednání a rozhodnutí. Žalobce uvádí, že „*ve lhůtě pro námitku podjatosti našel ve spisu OS-6 sp. zn.: 11 C 319/2023 našel na čísle listu 89 žádost spolku Anděl na cestě, z.s. ze dne 28. října 2024 a na čísle listu 90 až 95 rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci žalobce M. B. č. j.: 6 As 106/2020 a dále na č. I.: 79 přípis NSS o zaslání rozsudku ve věci žalobce T. M. č. j.: 5 As 344/2018 a dále přípis o zaslání rozsudku č. j.: 5 AS 344/2018 podle žádosti spolku Anděl na cestě, z.s. se statutárním orgánem Petrem Kocourkem zasílá na OS pro Prahu 6 se doslechl, že soudci tohoto senátu nepřiznávají náhradu nákladů účastníkům řízení, kteří jsou zastoupeni jeho dosavadní právní zástupkyní. Z tohoto důvodu s ní musel ukončit spolupráci, neboť na její právní služby již nemá finanční prostředky.*“ Žalobce tedy námitku podjatosti odůvodňuje tím, že „*KSvOstr. je pod tlakem NSS, který Anděli na cestě, z.s. jako žalobci proti Mgr. Václavu Voříškovi, advokátovi u OS pro Prahu 6, aby unesl důkazní břemeno ohledně právní moci rozsudku a vykonatelnosti, ačkoliv právní normy toto NSS neumožňují, stejně jako nelze automaticky věřit žádostem a přílohám žádostí spolku, kde je Mgr. Voříšek, advokát. Pod tlakem NSS Praze nemůže KSvOstr. neutrálně rozhodovat a pomoc spolku musela podle Mgr. Václava Voříška schválit státní správa NSS soudu, řadový soudce NSS by si to nedovolil.*

Soudci správního úseku Krajského soudu v Ostravě podléhají kárné a kariérní pravomoci státní správy NSS.“

[3] Krajský soud předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o této námitce podjatosti. Samosoudkyně JUDr. Miroslava Honusová a zastupující samosoudci JUDr. Daniel Spratek, Ph.D. a JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D. se k námitce podjatosti vyjádřili tak, že k věci ani k žalobci nemají žádný osobní ani jiný vztah, pro který by bylo možné pochybovat o jejich podjatosti.

[4] Z toho, co je výše uvedeno, vyplývá, že žalobce spatřuje podjatost samosoudkyně krajského soudu JUDr. Miroslavy Honusové v údajném vlivu Nejvyššího správního soudu na soudce krajského soudu a ve skutečnosti, že se v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 6 nachází ve spise rozsudky a příписы Nejvyššího správního soudu v jiných věcech, které měl podle nej Nejvyšší správní soud zaslat na základě žádosti spolku Anděl na cestě, z.s.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný; vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci je tudíž možné jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16). Soudní řád správní proto také v § 8 odst. 5 vyžaduje, aby námitka podjatosti byla odůvodněna a aby byly uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

[7] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námítky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě.

[8] Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především ze zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu dotčen ve svých právech. Vyloučen by mohl být i soudce, jenž by získal o věci relevantní poznatky jinak než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům či k jejich zástupcům může pak být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak

pokračování

vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2015, č. j. Nao 90/2015-17).

[9] Žalobce však žádné takové okolnosti v námitce podjatosti nenamítá. Především neuvádí konkrétní vztah samosoudkyně k věci, účastníkům či jejich zástupcům. Stejně tak je z jeho tvrzení zřejmé, že samosoudkyně se nepodílela na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Skutečnost, že by správní úsek krajského soudu měl být pod vlivem Nejvyššího správního soudu, žalobce odůvodňuje obsahem jiného soudního spisu ve věci sp. zn. 11 C 319/2023 vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6. Kromě toho, že se jedná o tvrzení, které není opřeno o žádné konkrétní faktické důvody, žalobce ani neuvádí, jakým způsobem dovodil ze skutečnosti, že se v řízení u Obvodního soudu pro Prahu 6 nachází ve spise rozsudky a přípisy Nejvyššího správního soudu, údajný vliv tohoto soudu na krajský soud, který projednává žalobu proti napadenému rozhodnutí. Žalobce netvrdí žádnou konkrétní souvislost těchto věcí, z níž by bylo možno jejich vzájemnou souvislost a tvrzený vliv dovodit. Využívání rozhodnutí či jiných podkladů nebo výstupů soudních řízení v řízeních jiných je v právní praxi zcela běžné a principiálně není důvodu v něm vidět cokoli nestandardního. Je vždy na orgánu, který podklady nebo výstupy z jiných řízení má k dispozici, aby posoudil jejich relevanci pro řízení své. Pokud by se žalobce domníval, že ty či ony podklady, které Obvodní soud pro Prahu 6 má k dispozici, nejsou relevantní, je oprávněn to v řízení před uvedeným soudem uplatnit. Žádný další důvod, pro který by bylo možno dovodit jakoukoliv pochybnost o nepodjatosti samosoudkyně v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce neuvádí. Naproti tomu důvody, které žalobce uplatňuje, nemohou založit podjatost této samosoudkyně.

[10] Nejvyšší správní soud tudíž uzavírá, že JUDr. Miroslava Honusová, soudkyně Krajského soudu v Ostravě, není vyloučena z projednávání a rozhodnutí výše uvedené věci.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu